

**TIDSKRIFT FÖR JÄGARE OCH NATURFORSKARE.
N:i 9 & 10. SEPTEMBER och OCTOBER. 1833.**

[Första sidan, sidnumret osynligt]

Herr L. L. Laestadius, uti uppgift till Jägareförbundet, säger: att FjellRipan, från uråldriga tider varit af Lapparne känd, som serskild art från DalRipan, under namn af Kjerun. [[redaktionen](#): > Det var likväl Prof. Nilsson, som först vetenskapligt bestämde dessa skilda arter och uppgaf tydliga karaktärer för hvardera af dem. De utgöra nu, efter denne Naturforskare, tvenne tydligt skilda arter, som innefatta icke blott ett eget slägte, utan äfven en egen grupp bland Hönsfoglarna.]

[sid 644-645]

Herr L. L. Laestadius "DalRipan stiger allmänt på fjellens lägre regioner, i synnerhet den tid af året, då kråkbären mognat. År 1816 såg jag en stor mängd af DalRipor på det 5 mil långa och en half mil breda fjellet Berthuthe i Piteå Lappmark, hvarest de hade allmänt lagt sina ägg. Mot hösten, när mycket snö faller på fjellet, samlas en otrolig mängd af dessa Ripor i videskogarna omkring skogsbrynet. Man vet att Riporna vissa år infinna sig i stor myckenhet uti den nedre skogsbygden. Denna flyttning sker merendels efter hand eller successivt. Först komma de till de nedre fjelldalarna, sedan snön öfvertäckt all mark och lägre buskar i fjellen, af hvilka de hemta sin föda. Sedermera, då stora snöfall inträffa, utan blåst, så att snön blir qvarsittande på björk- och videskogarne, måste dessa foglar begifva sig längre ner i granskogarne, hvarest de söka sig föda af ljung och bär under granarna. Då deremot så stormiga vintrar inträffa, att fjellen på flere ställen lemnas bara eller öfvertäckte af blott några tums snö, så sprida sig Riporna öfverallt i fjellen, i synnerhet omkring skogsbrynet, der de föda sig af Ripris (*Betula nana*) samt salices."

[sid 648]

Nyttan af denna fogelart ar ovärderlig för innevånarne uti de landsträckor, der naturen med sparsam hand utdelat sina vanligen rika gåfvor. Den är af Herr L. L. Laestadius uppgifven i följande få och förträffligt uttryckta ord: "Mången fattig Lapp skulle dö af hunger, om han icke hade Ripfångsten om vintren, Tjäderhvinet om våren samt Fiskleken om hösten att tillgå."